

От президент
Томас С. Монсън

Канарчетата със сиви петна по крилетете

Преди почти 60 години, докато служех като млад епископ, Катлийн Макий, една вдовица от моя район, почина. Сред притежанятия ѝ бяха три канарчета. Две от тях, съвършено оцветени в жълто, бяха дадени на нейни приятели. Жълтият цвят на третото канарче на име Били се помрачаваше от сиви петна по крилетете. Сестра Макий ми бе написала следното: „Бихте ли го приютили? Той не е най-големия красавец, но пее най-хубаво“.

Сестра Макий много приличаше на жълтото канарче със сиви петна по крилетете. Тя не беше благословена с красота, надарена със самоувереност или почетена с потомство. При все това нейната песен помагаше на другите да носят своето бреме с повече желание и по-умело да се справят със задачите си.

Светът е пълен с жълти канарчета със сиви петна по крилетете. Жалкото е, че толкова малко тях са се научили да пеят. Някои от тях са млади хора, които не знаят кои са, нито кои могат да бъдат или дори не знаят какво искат да бъдат; единствено желаят да бъдат някой. Други са възпирани от напреднала възраст, обременени от тревоги, изпълнени със

съмнение – живеещи живота си далеч под границата на своите възможности.

За да изживеем един значителен и възвишен живот, ние трябва да развием способността да се изправяме пред проблемите със смелост, пред разочарованията с бодрост и пред триумфите със смирение. Може да попитате, „Как да постигнем тези цели?“ Отговарям, „Като напълно осъзнаем кои наистина сме ние!“ Ние сме синове и дъщери на един жив Бог, по Чийто образ сме били създадени. Помислете върху това: *създадени по Божий образ*. Не можем искрено да сме убедени в това, без да изпитваме дълбоко чувство на сила и увереност.

В нашия свят моралността изглежда често отстъпва на красотата и чара. Но от древността звучи Господният съвет към пророк Самуил: „(Господ) не (гледа) както гледа човек, понеже човек гледа на лице, а Господ гледа на сърце“ (1 Царете 16:7).

Когато Спасителят търсел мъж, изпълнен с вяра, Той не го избрал от тълпата самодоволни, редовно посещаващи синагогата. Вместо това го призовал сред рибарите на Капернаум. Съмняващия се устремен Симон станал Петър, апостол, изпълнен с

вяра. Едно жълто канарче със сиви петна по крилето спечелило пълното доверие и трайната обич на Учителя.

Когато Спасителят избирал мисионер, изпълнен с усърдие и сила, Той го открил не сред Своите поддръжници, а сред враговете Си. Савел гонителят станал Павел мисионера.

Изкупителят избирал несвършени хора да учат пътя на свършенството. Така правил тогава. Така прави и сега – тъкмо сиви канарчета със сиви петна по крилето. Той призовава вас и мен да Му служим тук на земята. Нашата отдаденост трябва да бъде пълна. И ако в нашите усилия се спънем, нека се молим: „Води ни, води ни, Създателю велики, от тъмнината отново да излезем“¹.

Моята молитва е да следваме примера на Човека от Галилея, Който често общувал с бедните, угнетените, потиснатите и страдащите. Нека една песен на истината се лее от сърцата ни, когато правим това.

БЕЛЕЖКА

1. „Fight Song“, гимназия Yonkers.

ПРЕПОДАВАНЕ ОТ ТОВА ПОСЛАНИЕ

Когато преподавате ... , често е от полза да поканите присъстващите да потърсят определено нещо" (*Преподаването – няма по-велико призвание* 1999 г., стр. 54). За да помогнете на членовете на семейството да разберат посланието на президент Монсън, помислете дали да не ги поканите да споделят какво са научили, след като заедно прочетете посланието. Поканете всеки един да сподели коя идея от статията според него или нея е важна. Завършете, като дадете свидетелство за посланието на президент Монсън.

Преподаването на словото Божие, дадено чрез Неговите пророци, може да има силно влияние върху хората, на които преподаваме (вж. *Преподаването – няма по-велико призвание*, стр. 50). Президент Монсън казва, че можем да намерим сила и увереност в знанието си, че сме чеда Божий. След като прочетете статията, поканете членовете на семейството да споделят какво им помага да помнят кои са те всъщност.

МЛАДЕЖИ

Какво представлява истинската красота?

В това послание президент Монсън казва, „В нашия свят моралността изглежда често отстъпва на красотата и чара“. На младите жени може да им е трудно да разберат своята истинска същност и какво могат да станат. Помислете върху следните мисли за истинската красота на старейшина Лин Г. Робинз от Седемдесетте:

- Млада жена, чието лице излъчва и щастие и добродетел, излъчва вътрешна красота.
- Добродетелната усмивка е наистина красива, защото свети по един изцяло естествен начин. Тази истинска красота не може да бъде нарисувана на лицето, а е дар от Духа.
- Скромността е един външен признак и условие за вътрешната красота.
- Ако сте обезсърчени от вашата външност, ще ви бъде от полза да се видите през очите на хората, които ви обичат. Скрытата красота, видна от обични хора, може да стане огледало, чрез което да работите върху себе си.
- Типът мъж, за който една добродетелна жена желае да се омъжи, също „не гледа“ така, както гледа естествения човек (вж. 1 Царете 16:7). Той ще бъде привлечен от истинската красота, излъчвана от едно чисто и радостно сърце. Същото важи и за младата жена, която търси добродетелен млад мъж.
- Нашият Отец в Небесата очаква всички Негови деца да избират правилното, като това е единственият път към трайно щастие и вътрешна красота.
- С Господ нямаме конкуренция. Всички имаме равната привилегия да имаме Неговия образ отпечатан на лицата ни (вж. Алма 5:19). Няма по-истинска красота.

За да прочетете цялото послание, вж. Лин Г. Робинз, „True Beauty,“ *New Era*, ноем. 2008 г., стр. 30. Младите мъже могат да намерят подобен съвет в Еръл С. Фипен, „Грозно патенце или величествен лебед? Зависи от вас!“, *Лиахона*, окт. 2009 г., стр. 36.

Изпейте най-хубавата си песен

Президент Монсън разказва за трите канарчета на сестра Макий. Две от тях били изцяло жълти. Те изглеждали свършени! Третото не изглеждало свършено, защото имало сиви петна по крилете. Но сестра Макий го обичала, защото то пеело толкова хубаво.

Някои хора чувстват, че не са толкова хубави или умни колкото останалите. Но всеки човек е ценен за Господ. Ние можем да бъдем верни и смели и да използваме своите таланти, за да служим на околните.

Така ние сме като жълтото канарче със сивите петна по крилете. Не сме свършени, но пеем най-хубавата си песен!

Напишете три начина, по които можете да пеете вашата най-хубава песен за Господ.

Мога да пея най-хубавата си песен за Господ като:

1. _____
2. _____
3. _____

© 2010 г. на Intellectual Reserve, Inc. Всички права запазени. Отпечатано в САЩ. Одобрено на английски: 6/09. Одобрено за превод: 6/09. Превод на *First Presidency Message, June 2010*. Bulgarian. 09366 112

Подновяване на завети чрез причастието

Преподавайте тези стихове и цитати, или, ако е необходимо, друг принцип, който ще благослови сестрите, които посещавате. Дайте свидетелство за учението. Поканете онези, които посещавате, да споделят какво са изпитали и научили.

Исус Христос въввел причастието

„Исус взе хляб, благослови, и го разчупи и като го даваше на учениците, рече: Вземете, яжте (Матей 26:26). „Това е Моето тяло, което за вас се дава; това правете за Мое възпоменание“ (Лука 22:19). По подобен начин Той взел чаша вино, по традиция разрежено с вода, произнесъл благословия на благодарност и го подал на събралите се около него, казвайки: „Тази чаша е новият завет в Моята кръв“, „която се пролива за прощаване на греховете“. „Това правете за Мое възпоменание“ ...

От преживяното в онази горна стая с приближаването на Гетсимания и Голгота, чедата на обещанието са спазвали завета да помнят Христовата жертва по този нов, по-висш, по-свят и личен начин“¹.

Старейшина Джефри Р. Холанд от Кворума на дванадесетте апостоли.

Ние подновяваме своите кръщелни завети чрез причастието

„Когато биваме кръстени, ние вземаме върху си святото име на Исус Христос. Да вземем върху си Неговото име е едно от най-важните наши преживявания в този живот. ...

Всяка седмица на събранието за причастие ние обещаваме да помним единителната жертва на нашия Спасител, като подновяваме своя кръщелен завет. Обещаваме да вършим онова, което вършел Спасителя – да се подчиняваме на Отца и винаги да спазваме Неговите заповеди. Благословията, която получаваме в замяна, е винаги да имаме Неговия Дух да бъде с нас“².

Старейшина Робърт Д. Хейлз от Кворума на дванадесетте апостоли.

„Неотдавна бях с едно 8-годишно момиче в деня на нейното кръщение. В края на деня тя каза с пълна увереност, „Бях кръстена и за целия ден не съм извършила и един грях!“ Но нейният съвършен ден не продължи вечно и съм сигурна, че сега вече тя научава, така както всички нас, че независимо от това колко усилия полагаме, ние не винаги избягваме всички лоши обстоятелства, всеки неправилен избор ...

... Не е възможно съвсем сами да предизвикаме истинска промяна. Нашата собствена воля и добри намерения не са достатъчни.

В ПОМОЩ НА ОБУЧЕНИЕТО ПРИ ПОСЕЩЕНИЕ

Докато опознавате сестрата и нейното семейство, търсете начини да и помагате тя да подновява своите завети чрез причастието. Ако тя не идва на събранията за причастие, бихте ли могли да я поканите или да ѝ предложите помощ да направи това (превоз, помощ с децата, приятелка, до която да седне и т.н.)?

ЛИЧНА ПОДГОТОВКА

Лука 22:19–20

1 Коринтяните 11:23–28

3 Нефи 18:1–12

Когато допускаме грешки и избираме неправилното, на нас ни трябва помощта на нашия Спасител, за да се върнем в пътя. Вземаме от причастието седмица след седмица, за да покажем своята вяра в Неговата сила да ни промени. Изповядваме греховете си и обещаваме да ги изоставим“³.

Джули Б. Бек, обща президентка на Обществото за взаимопомощ.

БЕЛЕЖКИ

1. Джефри Р. Холанд, „This Do in Remembrance of Me“, *Ensign*, ноем. 1995 г., стр. 67.
2. Робърт Д. Хейлз, „Заветът на кръщението – да бъдем в царството и от царството“, *Лиахона*, яну. 2001 г., стр. 8.
3. Джули Б. Бек, „Да помним, да се покайваме и да се променяме“, *Лиахона*, май 2007 г., стр. 110–111.

© 2010 г. на Intellectual Reserve, Inc. Всички права запазени. Отпечатано в САЩ. Одобрено на английски: 6/09. Одобрено за превод: 6/09. Превод на *Visiting Teaching Message, June 2010*. Bulgarian. 09366 112